

Empatía

Túlio Pinto presenta per primer cop una exposició individual a Galeria Senda, mostrant les seves escultures de bombolles de vidre delicadament atrapades entre peces d'acer oxidat, prescindint, per a aquesta col·lecció altres materials típics d'ell, com ara les pedres, l'acer i les cordes. Una vegada més, l'artista brasiler intenta posar a prova els límits dels materials ordinaris i industrials, creant expectatives en composicions perfectament equilibrades i harmonioses.

Complicity 33 Corten, steel and glass, 140x82x82cm. 2022

L'exposició "Empatia" es compon de sis escultures produïdes a Espanya, que en el seu conjunt creen un indret d'experiència i reflexió. Túlio presenta múltiples arranjaments articulats amb els mateixos materials per a examinar la trobada antinatural entre diferents elements. El diàleg creat a través d'aquests compromisos són metàfores de les condicions d'existència. Els conceptes de transformació, equilibri i impermanència surten a la llum, oberts a la interpretació dels espectadors. Sorprenentment, en lloc d'assignar un significat als materials, Túlio utilitza les característiques dels mitjans per a formar una definició.

Amb subtils referències al constructivisme rus, Túlio Pinto té un enfocament poc convencional de l'escultura. Obté les peces de les seves escultures en condicions naturals i estableix una interacció inestable amb les seves diferents propietats, com el seu pes, densitat i dimensió. Res està adherit o fixat, tot roman en el seu lloc gràcies a la pressió del vidre bufat i el pes exercit per les cintes d'acer. L'artista crea una representació visual de la màgica empatia entre dos materials que normalment no són coneguts per complementar-se. La juxtaposició no sols dels temperaments dels materials, sinó també de les seves col·locacions, que són deliberadament seleccionades, dona a la seva obra una sensació de dualitat. Hi ha un contrast constant entre els materials, des de la fragilitat, la transparència i la lluentor del vidre fins a la rigidesa, l'opacitat i l'opacitat de l'acer. També hi ha referències a la materialització de la força invisible: la gravetat. Una força que es dona per suposada malgrat el seu poder, especialment el que hi ha en la Terra.

Quan era nen, Túlio Pinto tenia el particular costum de recollir pedres que trobava prop de casa seva i portar-les-hi de vacances. Deixava anar aquestes pedres en diferents sòls, amb l'esperança de generar algun tipus de crisi existencial per als minerals de la terra. Avui dia, continua desplaçant pedres i desafiant els límits de la seva resistència. Túlio Pinto mai deixa de superar els límits.